

TRETJI ODDELEK

SKLEP

Pritožba št. 41541/22
JANEZ PUŠNIK
proti Sloveniji

Evropsko sodišče za človekove pravice (tretji oddelek) je 2. decembra 2025 kot odbor v sestavi:

Lətif Hüseyinov, *predsednik*,
Canòlic Mingorance Cairat,
Vasilka Sancin, *sodnika*,

in Olga Chernishova, *namestnica sodnega tajnika oddelka*,
ob upoštevanju:

pritožbe (št. 41541/22) proti Republiki Sloveniji, ki jo je na podlagi 34. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu: konvencija) pri Sodišču 19. avgusta 2022 vložil slovenski državljani g. Janez Pušnik (v nadaljnjem besedilu: pritožnik), rojen leta 1959, priprt v Mirni na Dolenjskem in ki ga je zastopal g. A. Pipuš, odvetnik iz Maribora;

odločitve, da se slovensko vlado (v nadaljnjem besedilu: vlada), ki jo zastopa njena agentka ga. J. Morela, višja državna odvetnica, obvesti o pritožbah na podlagi prvega odstavka in točke d 3. odstavka 6. člena konvencije glede dopustnosti dokazov in zaslišanjem priče v kazenskem postopku proti pritožniku in da se preostali del pritožbe razglasi za nesprejemljivega;

stališč strank;

po razpravi sklenilo:

PREDMET ZADEVE

1. Pritožba se nanaša na kazenski postopek, v katerem je bil pritožnik med drugim obsojen za poskus umora.

2. Dne 11. septembra 2016 se je pritožnik prostovoljno zgledil na policijski postaji v Mariboru, potem ko ga je sosed obvestil, da ga išče policija. Na policijski postaji je pritožnik (ne da bi izrazil kakršne koli zadržke) podpisal uradno obvestilo, da je prebral svoje pravice.

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

Pritožnik je zavrnil zastopanje po odvetniku. Privolil je v preiskavo svojega mobilnega telefona, ki jo je dovolil opraviti v njegovi odsotnosti. Ob 7.50 je bil pridržan na policijski postaji.

3. Dne 13. septembra 2016 je preiskovalni sodnik Okrožnega sodišča v Mariboru odredil, da se pritožniku imenuje zagovornik po uradni dolžnosti. Po zaslišanju je bil pritožnik nameščen v pripor, kjer je ostal do obsodbe. Začetek pripora se je štel od dejanskega časa aretacije, tj. od 7.50 ure dne 11. septembra 2016.

4. Dne 3. oktobra 2016 je Okrožno sodišče v Mariboru opravilo zaslišanje prič, na katerega je bila povabljen J. K. – oškodovanka, ki je bila žrtev poskusa umora. Ko je na hodniku sodišča zagledala pritožnika, se je zelo prestrašila, začela hiperventilirati in doživela panični napad. Panični napad je bil tako hud, da so jo iz sodne stavbe odpeljali z reševalnim vozilom.

5. Dne 17. marca 2017 je Okrožno sodišče zavrnilo zahtevo pritožnika, da se izključijo dokazi, pridobljeni med preiskavo njegovega mobilnega telefona, in ugotovilo, da so bili dokazi pridobljeni zakonito. 31. marca 2017 je pritožnik zoper to odločbo vložil pritožbo, ki jo je Višje sodišče v Mariboru 7. aprila 2017 zavrnilo kot neutemeljeno.

6. Dne 9. junija 2017 je J. K. Okrožnemu sodišču s pisno vlogo predložila zdravstveno dokumentacijo in zahtevala, da jo sodišče zasliši v odsotnosti pritožnika, v skladu z ustrezno določbo Zakona o kazenskem postopku. Glede na zdravstveno dokumentacijo se ni bila sposobna soočiti s pritožnikom na sodišču, saj bi to lahko sprožilo nov panični napad.

7. Okrožno sodišče je 12. junija 2017 odločilo, da bo zaslišalo J.K. v odsotnosti pritožnika. Pred začetkom zaslišanja J.K. je bil pritožnik odpeljan iz sodne dvorane, njegov odvetnik pa je ostal. Žrtev so zaslišali sodišče, tožilstvo, njen zastopnik in pritožnikov odvetnik; nato so pritožnika ponovno pripeljali v sodno dvorano, kjer so mu prebrali celotno izjavo žrtve, skupaj z vprašanji, ki so ji bila zastavljena, in njenimi odgovori nanje. Pritožnik je imel možnost postaviti vprašanja J.K., vendar je izrecno navedel, da zanj nima vprašanj.

8. Okrožno sodišče v Mariboru je v sodbi z dne 12. januarja 2018 pritožnika spoznalo za krivega in ga obsodilo na deset let in devet mesecev zapora. V sodbi se je sodišče oprlo na dokaze, pridobljene iz pritožnikovega mobilnega telefona, izpoved J.K. ter dodatne materialne dokaze in izjave prič.

9. V poznejši pritožbi je pritožnik med drugim izpodbijal uporabo dokazov, pridobljenih iz njegovega mobilnega telefona, in način, na katerega je bila zaslišana J.K. 4. julija 2018 je Višje sodišče v Mariboru pritožbi delno ugodilo in kazen pritožnika znižalo na sedem let in pet mesecev zapora, hkrati pa zavrnilo njegove očitke glede dopustnosti dokazov iz njegovega mobilnega telefona in načina zaslišanja J.K.

10. V sodbi z dne 18. aprila 2019 je Vrhovno sodišče zavrnilo zahtevo za varstvo zakonitosti, ki jo je vložil pritožnik, in med drugim ugotovilo, da dokazi, pridobljeni med preiskavo njegovega mobilnega telefona (glej 2. odstavek zgoraj), niso bili pridobljeni v s kršitvijo njegovih pravic. V sodbi je bilo navedeno, da (i) je bil pritožnik aretiran 11. septembra 2016 ob 7.50, ko so mu prebrali njegove pravice; (ii) je bil ob 10. uri preiskan njegov mobilni telefon v skladu z določbami Zakona o kazenskem postopku, ki takšne preiskave dovoljuje na podlagi sodnega naloga ali s soglasjem lastnika; in da (iii) je pritožnik prostovoljno soglašal s preiskavo svojega mobilnega telefona,

in dovolil, da je bila opravljena v njegovi odsotnosti. Glede zaslišanja oškodovanke J.K. (glej 5. odstavek zgoraj) je Vrhovno sodišče ugotovilo, da pravica pritožnika do poštenega sojenja ni bila kršena, saj je bil njegov odvetnik prisoten na zaslišanju in je bila pritožniku prebrana celotna izjava J.K. skupaj z vprašanji, ki so ji bila zastavljena, in njenimi odgovori nanje, imel pa je tudi možnost, da jo izpraša.

11. Dne 19. aprila 2022 je Ustavno sodišče ni sprejelo pritožnikove ustavne pritožbe v obravnavo.

12. Pritožnik je pred Sodiščem uveljavljal dve pritožbi. Prvič, po 6. členu konvencije se je pritožil, da je policija preiskala njegov mobilni telefon – na katerem so bili obremenilni dokazi, ki so bili kasneje uporabljeni za njegovo obsodbo –, preden je bil ustrezno obveščen o svojih pravicah ali mu je bila zagotovljena pravna pomoč. Drugič, pritožnik se je v skladu s prvim odstavkom in točko d 3. odstavka 6. člena tudi pritožil zaradi odločitve sodišča prve stopnje, da ga med zaslišanjem J.K. odstranijo iz sodne dvorane. Trdil je, da domača sodišča niso navedla nobenih razlogov, ki bi upravičevali to odločitev.

PRESOJA SODIŠČA

A. Pritožba v zvezi s preiskavo mobilnega telefona pritožnika in s tako pridobljenimi dokazi

13. Sodišče ugotavlja, da je imel pritožnik med kazenskim postopkom možnost izpodbijati uporabo dokazov, pridobljenih iz njegovega mobilnega telefona, kar je storil tako v neodvisni pritožbi zoper upoštevanje teh dokazov kot tudi v pritožbi zoper končno sodbo. Sodišče nadalje ugotavlja, da so domača sodišča ustrezno preučila pritožnikove ugovore zoper uporabo teh dokazov in svoje odločitve utemeljila z ustreznimi in zadostnimi razlogi (glej 5., 9. in 10. odstavek zgoraj ter *Yuksel Yalginkaya proti Turčiji* [VS], št. 15669/20, § 324, 26. september 2023). Sodišče ne vidi razloga za odstopanje od ugotovitve domačih sodišč, da so bili dokazi iz pritožnikovega mobilnega telefona pridobljeni zakonito in v skladu z njegovimi pravicami do obrambe. V zvezi s tem ugotavlja, da je pritožnik privolil v preiskavo svojega mobilnega telefona in v tisti fazi postopka zavrnil zastopanje odvetnika. Pritožnik res ni predložil nobenega gradiva, ki bi lahko vzbudilo dvom o ugotovitvah domačih sodišč glede tega.

14. V skladu s tem in ob upoštevanju načel, uveljavljenih v svoji sodni praksi na tem področju (glej *Khan proti Združenemu kraljestvu*, št. 35394/97, § 34, ESČP 2000-V, in *Allan proti Združenemu kraljestvu*, št. 48539/99, § 42, ESČP 2002-IX), Sodišče ugotavlja, da je ta pritožba očitno neutemeljena, in jo zavrača v skladu s točko a tretjega odstavka in četrtem odstavkom 35. člena konvencije.

B. Pritožba v zvezi z zaslišanjem oškodovanke v odsotnosti pritožnika

15. Naloga Sodišča v skladu s konvencijo ni odločati o tem, ali so bile izjave prič pravilno upoštevane kot dokaz, ampak ugotoviti, ali je bil postopek kot celota, vključno z načinom izvajanja dokazov, pošten. Poleg tega morajo biti vsi dokazi praviloma izvedeni na javni obravnavi v prisotnosti obtoženca z namenom omogočiti kontradiktorno razpravo. Izjeme pri tem načelu so

mogoče, vendar ne smejo kršiti pravic obrambe; kot splošno pravilo prvi odstavek in točka d tretjega odstavka 6. člena zahtevata, da obtoženec dobi ustrezno in primerno priložnost, da izpodbija in izpraša obremenilno pričo, ko ta poda izjavo ali v poznejši fazi (glej *Papadakis proti nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji*, št. 50254/07, §§ 91–95, 26. februar 2013). Pritožbo v zvezi z zaslišanjem oškodovanke v odsotnosti pritožnika je treba preučiti ob upoštevanju naslednjih vprašanj: ali so obstajali utemeljeni razlogi, da se prič dovoli dati dokaz brez prisotnosti pritožnika; ali je bil ta dokaz edina ali odločilna podlaga za obsodbo pritožnika; in ali so obstajali zadostni dejavniki ravnotežja (vključno z močnimi procesnimi jamstvi), da se zagotovi, da je bilo celotno sojenje pošteno v smislu prvega odstavka in točke d tretjega odstavka 6. člena (glej *Al-Khawaja in Tahery proti Združenemu kraljestvu* [VS], št. 26766/05 in 22228/06, ESČP 2011, in *Schatschaschwili proti Nemčiji* [VS], št. 9154/10, §§ 111–31, ESČP 2015).

16. Glede razloga za dopustitev dokazov brez prisotnosti pritožnika Sodišče ugotavlja, da je bil ta ukrep sprejet na zahtevo J.K., ki je bil žrtev poskusa umora in je že prej doživela panični napad, ko se je soočila s pritožnikom na Okrožnem sodišču (glej 4. odstavek zgoraj). Odločitev, da se pritožnika za čas njenega zaslišanja odstrani, je bila sprejeta ob upoštevanju tega dogodka in zdravstvene dokumentacije, ki potrjuje njeno nezmožnost soočenja z njim (glej 6. odstavek zgoraj). V skladu s tem Sodišče sprejema, da so obstajali ustrezni razlogi za zaslišanje priče brez prisotnosti pritožnika.

17. Sodišče ugotavlja, da se je sodišče prve stopnje v določeni meri oprlo na izjavo J.K. kot žrtve, da bi ugotovilo krivdo pritožnika. Vendar pa je sodišče prve stopnje svojo odločitev utemeljilo tudi na drugih dokazih, in sicer na izpovedih drugih prič in materialnih dokazih (glej 8. odstavek zgoraj). Sodišče zato meni, da izpoved J.K. ni bila edini dokaz proti pritožniku, čeprav je imela precejšnjo težo pri ugotavljanju njegove krivde. Sodišče nadalje ugotavlja, da je bilo dovolj dejavnikov, ki so uravnotežili morebitne ovire, ki bi jih upoštevanje tega dokaza lahko povzročilo za obrambo (primerjaj *Okropiridze proti Gruziji*, št. 43627/16 in 71667/16, § 89, 7. september 2023). Zlasti, sodnik je opravil zaslišanje J.K. in je lahko opazoval njeno vedenje ter si ustvaril jasnejši vtis o njeni kredibilnosti (primerjaj *Ivannikov proti Rusiji* [senat], št. 36040/07, § 26, 25. oktober 2016). Zagovornik pritožnika je bil prisoten na obravnavi in je prav tako lahko opazoval njeno vedenje in jo zaslišal. Pritožnik je imel možnost podati svojo različico dogodkov, imeti priče, ki so pričale v njegovo korist, in dvomiti glede kredibilnosti J.K., katere identiteta mu je bila znana. Ko je ponovno vstopil v sodno dvorano, je imel priložnost, da jo izpraša, njena izjava pa mu je bila skupaj z odgovori na zastavljena vprašanja prebrana (glej 7. odstavek zgoraj). Nazadnje je domače sodišče opravilo presojo dokazov, ki jih je predložila J.K., in jih primerjalo z izjavami drugih prič in materialnimi dokazi (glej 8. odstavek zgoraj).

18. Glede na zgornje premisleke, zlasti na zadostne dejavnike ravnotežja, zagotovljene v postopku proti pritožniku, Sodišče ne ugotavlja nobenih znakov, da bi bile njegove pravice do obrambe omejene do te mere, da bi se lahko šteje za nezdružljive z jamstvi iz prvega odstavka in točke d 3. odstavka 6. člena konvencije. V skladu s točko a tretjega odstavka in četrtrim odstavkom 35. člena konvencije je torej treba to pritožbo zavrniti kot očitno neutemeljeno.

Iz teh razlogov Sodišče soglasno

razglaša pritožbo za nedopustno.

Sestavljeno v angleškem jeziku in poslano v pisni obliki 15. januarja 2026.

Olga Chernishova
namestnica
sodnega tajnika oddelka

Lətif Hüseynov
predsednik